

คำถาม-คำตอบ ที่พบบ่อย โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV

RSV คืออะไร ?

RSV คือ ไวรัสชนิดมีเปลือกหุ้ม ชื่อเต็มว่า Respiratory Syncytial Virus มีสองสายพันธุ์ คือ RSV-A และ RSV-B เป็นไวรัสก่อการติดเชื้อทางเดินหายใจของเด็กทั่วโลก โดยเฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และมีการระบาดเกือบทุกปี

หลังรับเชือนานเท่าไร จึงมีอาการป่วย (ระยะฟักตัว) ?

พบว่าหลังรับเชื้อ RSV สามารถแสดงอาการได้เร็วที่สุด หลังติดเชื้อ 2 วัน ช้าที่สุดประมาณ 8 วัน โดยส่วนใหญ่เฉลี่ยอยู่ที่ 4-6 วัน

อาการเป็นอย่างไร ?

ช่วงแรกมีอาการคล้ายไข้หวัดธรรมดาเช่น ไข้ ไอ จาม คัดจมูก น้ำมูกไหล ผู้ใหญ่หรือเด็กโตที่แข็งแรงมีอาการไม่รุนแรงและหายได้เอง แต่สำหรับเด็กเล็ก (ต่ำกว่า 2 ปี) ที่ติดเชื้อครั้งแรกพบร้อยละ 20-30 ที่มีอาการโรคหลอดลมไปทางเดินหายใจส่วนล่าง (หลอดลม เนื้อปอด) ทำให้เกิดหลอดลมใหญ่อักเสบ หลอดลมฝอยอักเสบและปอดอักเสบตามมาได้ โดยมักแสดงอาการไข้สูง ไอแรง หอบเหนื่อย หายใจมีเสียงหวีดหวิว หรือ เสียงครืดคราดในลำคอ โดยเฉพาะเด็กที่อายุน้อยกว่า 1-2 ปี เด็กที่ถูกมีकु้มกันไม่แข็งแรง เด็กที่คลอดก่อนกำหนด โรคหัวใจ โรคปอดเรื้อรัง บางรายอาจมีภาวะแทรกซ้อนเช่น หูอักเสบ ไซนัสหรือปอดอักเสบ จากเชื้อแบคทีเรียซ้ำซ้อน ซึ่งจะมีอาการรุนแรงมากขึ้นได้

แหล่งข้อมูล: แพทย์หญิง กิจจาพรรณ เองศาวิทย์ รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) นายแพทย์ ทวี โชติพิทยสุนนท์, โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV. สมาคมโรคติดเชื้อในเด็กแห่งประเทศไทย. เข้าถึงวันที่ 6 กันยายน 2561. Available for: <http://www.pidst.or.th/A667.html>

คำถาม-คำตอบ ที่พบบ่อย โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV

อาการแตกต่างจากไข้หวัดธรรมดาอย่างไร ?
อาการไม่แตกต่างจากไข้หวัดธรรมดาในผู้ใหญ่หรือเด็กโต แต่ในเด็กเล็กเริ่มต้นเป็นไข้หวัด แล้วอาจมีเชื้อลุกลามไปทางเดินหายใจส่วนล่างเป็นปอดอักเสบได้

การรักษาอย่างไร ?

ปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรคติดเชื้อไวรัส RSV รักษาตามอาการ เช่น การให้ยาลดไข้ แก้ไอละลายเสมหะ ในเด็กบางรายที่มีเสมหะเหนียวมาก ต้องทำการพ่นยาขยายหลอดลม หรือน้ำเกลือผ่านทางออกซิเจน ละอองฝอย เคาะปอดและดูดเสมหะออกยาปฏิชีวนะไม่มีประโยชน์หากไม่มีเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อน หากเป็นแต่อาการหวัดจากเชื้อ RSV ให้รักษาตามอาการที่บ้านได้ ไม่จำเป็นต้องนอนในโรงพยาบาล การนอนในโรงพยาบาลที่เกินความจำเป็นนอกจากไม่มีประโยชน์แล้วยังก่อผลเสีย เช่น เกิดการติดเชื้ออื่นแทรกซ้อนจากโรงพยาบาล และการแพร่เชื้อ RSV ให้ผู้อื่นในโรงพยาบาล

อาการอย่างไรต้องนอนโรงพยาบาล ?

เมื่อผู้ป่วยไข้สูง ไม่กิน ไม่เล่น หายใจเร็วกว่าปกติ หายใจมีเสียงหวีด หงุดหงิดง่าย หรือเชื่องซึม ผู้ปกครองควรพาผู้ป่วยมาพบแพทย์เพื่อการรักษาที่เหมาะสมต่อไป

รู้ได้อย่างไรว่าลูกเราเป็น RSV ?

แพทย์สามารถตรวจจากน้ำมูก ซึ่งจะตรวจพบเชื้อ RSV เพียงร้อยละ 53-96 ของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ RSV การตรวจทำได้ในบางโรงพยาบาล อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นต้องตรวจทุกราย เพราะการตรวจพบหรือไม่พบเชื้อ RSV ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงการรักษา แต่ช่วยในการแยกผู้ป่วยเพื่อลดการแพร่กระจายโรค

ติดต่อได้อย่างไร ?

ติดต่อผ่านการหายใจเอาละอองเสมหะของผู้ป่วยที่ติดเชื้อ RSV เช่น น้ำมูก น้ำลาย หรือสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อนสารคัดหลั่งเช่น โຕี: เก้าอี้ ลูกบิดประตู ของเล่น ฯลฯ เชื้อ RSV สามารถมีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมได้นานหลายชั่วโมงและสามารถอยู่ที่มือของเราได้นานประมาณ 30 นาที ดังนั้นผู้ใหญ่ที่มีเด็กเล็กป่วยในบ้านควรล้างมือบ่อย ๆ ก่อนสัมผัสเด็ก

แหล่งข้อมูล: แพทย์หญิง กิจจาพรรณ เสงคราวิทย์ รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) นายแพทย์ ทวี โชติพิทยสุนนท์. โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV. สมาคมโรคติดเชื้อในเด็กแห่งประเทศไทย. เข้าถึงวันที่ 6 กันยายน 2561. Available for: <http://www.pidst.or.th/A667.html>

คำถาม-คำตอบ ที่พบบ่อย โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV

เป็นแล้วเป็นอีกได้หรือไม่ ?

เป็นได้หลายครั้งเนื่องจากไวรัส RSV มี 2 สายพันธุ์และกลับมาเป็นซ้ำได้ หากร่างกายอ่อนแอ

ผู้ใหญ่ติดได้หรือไม่ ?

ผู้ใหญ่สามารถติดเชื้อ RSV ได้ แต่อาการมักไม่รุนแรง เนื่องจากมีภูมิคุ้มกันมาบ้างแล้ว

แพร่กระจายโรคได้นานไหม ?

โดยทั่วไปผู้ป่วยจะแพร่เชื้อได้นาน 3-8 วัน หลังมีอาการป่วย แต่อาจนานถึง 3-4 สัปดาห์ ในเด็กเล็กหรือเด็กที่มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง

หายป่วยไปโรงเรียนได้ไหม และเริ่มไปโรงเรียนได้เมื่อไหร่ ?

หากมีอาการป่วยควรหยุดเรียน หยุดไปเนอเชอร์รี่ จนกว่าอาการจะหายหรืออย่างน้อย 5-7 วัน เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อให้ผู้อื่น

การป้องกันทำได้อย่างไร ?

- ปัจจุบันยังไม่มียาป้องกัน ไม่มียาป้องกัน ควรป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อได้ ดังนี้
- ทุกคนในบ้านหมั่นล้างมือบ่อย ๆ ทั้งมือของตนเองและลูกน้อย เพราะการล้างมือนอกจากจะลดเชื้อ RSV และเชื้ออื่น ๆ ที่ติดมากับมือทุกชนิด ทั้งเชื้อไวรัสและแบคทีเรียได้ถึงร้อยละ 70
 - การใช้แอลกอฮอล์เจลมือช่วยป้องกันโรคได้บ้าง แนะนำให้ล้างมือบ่อย ๆ ได้ประโยชน์กว่า
 - หลีกเลี่ยงเด็กทั้งสบายดีหรือป่วยไปในที่ชุมชนหรือสถานที่แออัด
 - ทำความสะอาดบ้าน รวมทั้งของเล่นเด็กเป็นประจำ
 - หลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ ทารกที่สูดดมควันบุหรี่เข้าไปมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัส RSV และพบอาการที่รุนแรงได้มากกว่า
 - ควรรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ดื่มน้ำมาก ๆ และให้เด็กพักผ่อนให้เพียงพอ และไม่อยู่ในห้องแอร์ตลอดเวลา
 - สำหรับคุณพ่อคุณแม่ หรือผู้ปกครองเมื่อบุตรหลานมีอาการป่วยเป็นไข้หวัด ควรแยกเด็กออกจากเด็กปกติ เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อ

แหล่งข้อมูล: แพทย์หญิง กิจจาพรรณ เองครารักษ์ รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) นายแพทย์ ทวี โชติพิทยสุนนท์, โรคติดเชื้ออาร์เอสวี RSV. สมาคมโรคติดเชื้อในเด็กแห่งประเทศไทย. เข้าถึงวันที่ 6 กันยายน 2561. Available for: <http://www.pidst.or.th/A667.html>